

TORRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMÓ

PRECIOS DE SUSCRIPCION

Provincias: Un trimestre . . . 0'75 ptas.

Extranjero: Un año 6'00

— Pago por anticipado —

Correspondencia y Administración

Luna, 27.—SÓLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales

¡Cuánt no som morts!..

¡Ja heu es grós lo que passa a Sòlle! No es estrañ que sían en gran número sas cases que tengan malalts. Basta veura s'abandono en qu'és nostro Ajuntament té es torrent de sa Plassa per fersé càrrec de sa poca *higiene* que tenim.

Diumenje passat m'ho mirava de demunt es pont de sa plassa d'es Castellet y cuánt vaitx fitsarmé en so cauce, de tanta imundici que veyá m'hagafaren acubós. ¡Pobre de mi! Dins sa meva mollera se vá armá un tal tirabuxell qu'és meu capet semblava una olla de caragols, me vaitx aferrá fort an es brandolat de ferro y hasta me sentía síntomas d'un d'esmay.

Per la virtut de Deu s'acostá a mí doni Pedro qu'és un veynat meu y que mos conexem d'estona y cuánt me vé, y vé que havia perduts és colós de sa cara me preguntá si no me trobava bé.

—¡Ah D. Pedro! No me deix: me trob com se vuya, m'ha pegat an es ventra, es veure aquélls reg-lims que devallan d'aquellas casas; aixó es una pudici, aixó no es propi d'una Ciutat tan opulenta com es Sòlle.

—Déixiga aná. sa me... d'es senyós no put, aquéts excrements que veu aprop d'aquí, surten de sa *Butigueta*, aquélls de més allá surten d'es *Centro Maurista* y així sucesivament.

—¿Y perque no l'acaban de tapá an aquest torrent y al meños no sa veuría aqueixa porqueria?

—¿Perque? Jo l'hey diré. ¿Veu a s'altra part d'es torrent y aquell bossi tapat? Idó no l'han pogut acabá motivat a que compraren es ciment a sa *Padrina* y segóns sa deya no era bó y s'Arquitecto no volgué que continuassen perque heuría costat mols de *dobbés* y es trabay no hagués estat solit.

—¿Y perque no el compraren an es *Boté*?

Ja l'hey haguessen comprát, pero se trobaren amb un altre inconvenient per poré continuá, el cual es que traguént es claus d'es bestiments se trobaren amb un *ganxo* que ha estat un entorpiement per ana seguint.

—No'hu entenc D. Pedro an aixó des *ganxo*. Sa veritat no m'ho exlic.

—Si nó fós tan tart li donaria una explicació d'aixó de *ganxo*, pero ja en parlarem un altre dia. Tenc algunas feynas qu'havé d'enllestí y fris. Adiós.

D. Pedro partí pes carré Nou y jo així com vaitx poré prenc per sa plassa y agafant es carré de la Victori vaitx arriba a camevá y sense sopá hem vaitx tirá dins es llit.

Y ara fris de torná veure D. Pedro perque m'aclaresque s'*enigma* d'aixó des *ganxo*. Sía lo que sía vos na daré conta.

FALDILLA

DESDE PALMA

Los que se sacrifican

El magnífico rasgo de Don Pedro Martínez Rosich anunciando *urbi et orbi* que, a pesade encontrarse en pleno verano, bajará a Palma cuotidianamente a ocuparse de nuestros asuntos, nos ha llegado al alma. Mas, nosotros no podemos consentir tal sacrificio, aunque sea desinteresado. Por la falta que nos hace, sobra un *va-i-ven* cada siete días y bien se puede pasar los seis del interregno debajo de un pino verde, acción recomendable por lo saluifera y por lo simbólica.

Cuando suda a chorros el propio Don Juan March que hoy ya no pasa por el aro bíblico de ganarse el pan con el sudor del rostro, cuando el auténtico grande y gordo *Torró* suda la gota gorda y se larga a Porto Pi hasta el Excmo. Conde de Ribas, el pueblo de Palma está en el caso de creer que es un caso de conciencia el permitir que nuestros padastros putativos se empeñen en jorobarse, jorobándonos a nosotros de paso.

¿Qué hace, por ejemplo, Don Bartolomé Barceló, que se mete hasta con el ganado mayor y se empeña en no marcharse a Son *Masiá*, que es un sitio en donde se corre? Que se vaya, que se lleve a sus compañeros con él y una vez allí todos que corran o se corran de una vez. Sería cruel el permitir que Don Bartolomé Barceló enfermara en Agosto por reglamentarnos la leche o se quedara dormido en la poltrona concejil imitando a un fuelle de fragua.

¿Qué necesidad tenemos de que un Bibiloni, pongamos por caso, tenga que morder el polvo del camino para ser mero espectador de una sesión municipal? Aparte de que es mas sano el aire del campo que el de la ciudad, muchas veces se ha visto que por una hora de abandono se ha perdido la cosecha del tomate.

Palma entera debería oponerse al sacrificio de un Obrador empeñado en gastarse la vida entera respirando los aires sin colar de la Casa Consistorial, con peligro perpetuo de enfermar de la laringe o de dislocarse los músculos. Para hombres así debiera estar el oxígeno del campo, el aroma de las praderas y la leche de burras.

¿Quién no se compeadece de Don Fernando Pou cuando en una sesión cálida de un día cálido se hace el sordo en competencia con el Sr. Aguiló, que es peor, porque no hay peor sordo que el que no quiere oír?

¿Es lógico que Llopart se acalore cuando podia estar tan fresco en un banco de Montesión? ¿Qué hace el barón de Pinópar que trueca a *Ses Parayades* por *Ses barayades* y aún no escarmienta en cabeza propia?

Hasta Rover, el inteligente Rover, el que sabe nadar y guardar la ropa, el moderno Noé padre y autor del arca de la Plaza de Cort el que no aspirando a las delicias de la alcaldía popular permanece en la Consistorial haciendo las veces de Quevedo, ya que no sube, ni baja y se está quedo, en vez de estacionarse en el Terrero, en donde la brisa es refrigerante y la horchata de chufas se mete a encarrilar unos presupuestos cuya pa-

ternidad no honraria ni al autentico Sr. Labandera, el acreditado Villaverde de los tiempos pasados y hasta futuros.

Estos sacrificios deben terminarse por buenas o por malas. Si es preciso que pongan una *barrera* al Sr. Barrera ya que no es equitativo que un hombre insigne y con un desarrollo torácico preeminente abandone los higuerales de *Son Forteza*, en donde se respira a pulmón pleno, para ir a correr el peligro de asfixiarse el tiempo que se aprueba el acta de la sesión anterior.

¡Basta pues de tal suplicio!

Aunque entera toda Palma hoy mira con tanta calma vuestro gordo sacrificio, ya que firmes al servicio sudais la administración, agradece la intención y agradece el parentesco pero os manda a sitio fresco a tocar el violón.

JIMENEZ

Palma, 29 julio 1918

Dins sa barberia

Lo qu'és avuy lectó estimat estic tan maretjat que no se si en treuré aguye d'aquest article.

¿Y que no sabeu de qu'hem ve es maretjament? Nó. Idó perque acab de vení d'ateytarmé.

Figurauvos qu'a dins una barberia hey entrau clás de cap y en sortiu de tal manera, que pareix que vos heu engolit una botella de *Rom Negrita*.

Allá dedins senten un tal tiramuxéll de veus y murmuracions, qu'hev ha per un homo agafá una cadira y ferlé boleyá p'es cap d'es xerrainés.

Alló no es una barberia. Alió es una bugaderia. Passen per la bugada a tot bitxo viviente que no sigue allá dedins, trabucantli per demunt sa seva pell carabassóns de llexiuet bullent qu'el socorran de lo lindo.

Además d'aixó hey há es barbés qu'en cuánt ha treure xistes ningú los guanya.

Feysvos es contes qu'ará un barbaret m'acaba d'enflocarmen un que m'ha deixat sense polsos.

Cuánt m'ha tòcat es turno per afeytarmé y tayarmé es cabeis me aixicat y m'en he anat a seure a sa cadira d'es barbé.

M'ha comensat per demená si havia berenat, si estava bó, si festetjava, si s'atlotá era guapa, si m'agradava aná a fé bauxas y que se jó, ¡ni a n'ets etxamens vos demanen tant!

Elevó m'ha diu:

—¿Com vò! es cabeis?

—Pantinat per amunt, qu'és sa manera qu'és pentinan més haviat.

—No. De sa manera qu'és pentinan més haviat no es així.

—Idó.

—Heu endefin

—Amb sa clenxahas mitx.

—No.

—Amb sa clenxa há un costat.

—Tampoc.

—Idó no'hu sé.

—Idó ¿sap de quina manera són, es més bons de pentiná?

—¿Te dit que nó!

—Idó tayats arrán.

PEP NOV

XERRIMADES

Dihuen es nostros *reporters*, qu'en motiu d'aquesta *substancia porqueria* qu'hey há per dins es torrent, hey ha molta de gent que vol parti ha viure a Palma.

Que sa Compañia d'es Ferrocarril en motiu de s'emigració posará trens extraordinaris.

Que mos quedarem totsols.

Que quedant tan poca gent es menjá devallará una cosa foramida.

Que mols de comersos quedarán tancats.

Qu'és pocs que quedarem mos n'anirem per amunt cap an es Cementeri, degut a s'epidemi que reinará per causa d'aquella porqueria de dins es torrent.

Y que sa gent que s'en anirá cuánt se despedirá des que quedarán a viure a Sòlle los dirán.

—An el Cel mos vejem.

Divenres de la setmana passada es coregué sa veu qu'en *Bernat d'es Xigarro*, havia mort sa dona.

Noltros mobilisarem es *reporters*, perque averiguassen ha veure qu'havía estat y sas causas y afectes.

Llevonses sa digué qu'en *Bernat d'es Xigarro* s'havía penjat después de matá sa dona.

¡Oh Sant Antoni!

Es capvespre anarem a esperá es tren y verem qu'en *Bernat d'es Xigarro* venia tant campante com si tal cosa fos estat. Cuánt li demanaren informes se quedá més fresc qu'un que li trabucan a demunt éll un poal d'aigo fresca, sense sebre de que li parlaven.

Y que llevó es deduhi de tal frescura, que lo referent a s'assassinat no era més qu'una *bolza* feta corre per quatre locos re-metats.

Y un des nostros *reporters* des mes vius mos ha dit que cuánt en *Bernat* arribá a caseua sa dona li demaná:

—Diguem *Bernat*: ¿A la fi; que m'ets morta o no m'ets morta?

Y a propòsit d'aixó. Un metje sòllerí ha dit qu'ha Sòlle hey ha pegat una epl. demi de locaria.

Sense més ni menos la setmana passada es mateix divenres que passà lo d'en Xigarro, se corregué sa segona bola qu'an es Latxareto hey havia arribada una familia de carabineros duguent sa pigota o sa pesta o sa epidemí reinant o no sabem qué.

Idò això també se corregué rapidament de boca en boca y es és cás que ningú, ni divenres ni dissapte, anà a nada.

Y qu'a la fi s'ha aclarit que no es més qu'un foc qu los pegá per sa cara alar mant hasta a sa cussa de na Simona.

¡Sabeu qu'en té de rahó aquest metje solleric! Es una verdadera epidemí de locaria qu'ha pegadé a Sólle y que mesclada en sa que creará sa porqueria d'es torrent de sa plassa, Sólle quedarà com un Oasis del Africa, sense una animeta.

Pes torrent de S'Hort d'es Viu, a demunt sa paret qu'hey ha entre es carré y es torrent, hey ha sa rejilla tota trossos.

Es día menos pensat caurá un infant allá dedins, y sa separá es cap.

Y llevonses es potecari Torrens tendrá sas feynas d'afejirley.

Y es nostro magnific y curro Batle Pruvera molt bo. Gracias.

Sa festa de s'Alqueria des Conte

Sa festa de s'Alqueria des Conte apesá des mal temps que tengué, aná de primera.

Es dissapte avespere sa música tocá varias pessas a demunt un cadafal que si te sort de veurel s'enginyé qu'ha fet aturá sas obras des torrent, fá devallá es músics haviat per pó d'un derrumbament.

A devant l'iglesi des camí de Biniaraix si organisá un ball amenissat per una Santissima Trinidad pero qu'amb honó a sa veritat no sen desfeyan malament. Llevonses si afeji en Toni de sa jota y tot j'aná a foc y a sanc; y viva sa sanc aragonesa qu'es calenta y es copins de dos que son frets. ¡Jau val amb en Toni!

El sen demá vespre idem de id., salvo qu'hey aná molta gent, reinant gran alegría y també gran frescura gracias an es diabólicos jelats que prepará en Formatje.

Y dant la cosa per llesta noltros deym amb mil amós: ¡Viva ets organisadós de sa mencionadá festa!

PEP NOV

De sa Regió

DE SA POBLA

Rádio-Conferenci entre Campos y sa Poblá.

—Necessit que fasses lo que pugas per sa nostra música. Encara que no siga molt bona confiy amb tú.—No pásseu ansi es premit majó será vostro. Es meu senyó y jó heu comandat tot Vos feim un palco nou.—¿Y sas pessetas?—Per dobbés no estirem. Ell encara es el Rey de los tontos. capás de firmá pagarés en blanc an en Rafel Poquet Y amb aquestas festas paga es poble y no vendrá a mil duros qu'ell maneterá, y qui diu manetja...—Molt bé. Gracias. Però y que no cridarán lladres?—Tothóm callará mal siguen d'es partit d'en Gort.

Peró en Pep está alerta y heu dirá tot. En parlarem d'aquestas festas y... d'es consum que devén que será es retrato de s'honradés y moralidat d'es batle.

Mes malament qu'es diluvi universal, mos eau a demunt noltros sa venguda de l'Esperit Sant o sia en Poquet.

En Juan Rian ex-mestre de música inquil-

no d'en Poquet, entregá an es nostro Ajuntament un conte de trabays de fustaria que pujaba 22 pessetas, y com el Pare o sia don Bartomeu vá trobá qu'era un robo no el volgué pagá y enviá es concejal Tacó com a Perito fusté per estimá sa feyna estimantlé en 12 pesetas y mitje.

Y aquí vengué es divorci entre sas dues citadas personas de sa nostra Santissima Trinidad.

En Poquet, es barrut y banyé presentá en Biel Real y en Jaume Sarol com a peritos millos que en Tacó y estimaren sa feyna den Rian en 33 ptas. per fé mes content l'Esperit Sant.

El Para vejent una s'ecatombe es decidí a pagá, pero en Poquet llevó diu: ara no son 22 ptas, son 27, y no hey hagué mes remey que pagá. ¿Qué bufas? ¿No vols caldo? Pues taza y media.

NOTA. Sa segona persona de sa nostra citada Trinidad viu an es carrés de sa Plassa 2 prop de C'an Pelut.

DE ESPORLAS

¡Qu'és de grossa una injustici! ¿Quina pena trobau que mereix un qu'en fa una? ¿Darli un bon assot? ¿Cremarí? ¿Que deys? ¿Que mareix sas dues cosas? ¿Si? Idó voltros esporlarinas, voltros que teniu es brassos de ferro y es có tenre, llevauvos sas faldetas posauvos calsons y anau un día de sessió a s'Ajuntament y cuánt l'haguin acabada assotau y cremau (si és qu'es meresque aquesta pena) a s'Ajuntament en massa, pués ha feta una injustici grossa o sinó escoltau:

A Esporlas com heu vist tots aquells que no sou cegos, tenim dues escolas: una es sa privada y s'altre es sa pública, o sia sa d'es poble y de s'Ajuntament.

Idó diumenje passat s'altra feren punt a sa privada, ahont hey assistí s'Ajuntament en massa.

Es mestre de s'Escola pública si va volé punt l'hagué de fé totsol amb sos atlots sense que s'Ajuntament sa dignás assistiri.

¿No trobau s'injustici grossa? ¿Si? Idó mirauvos amb s'ho eleji retjidós un altre pic

Y no es sols aixó s'escándol de s'escola Pública Aixó no te comparansa amb lo que verem aquest ivern passat amb sa mateixa escola, que si es mestre y ets atlots nos moriren de fret va essé perque es bondadós mestre fe posá d'es seu conta es vidres que faltaven a sas finestres, sense qu'es magnific Ajuntament nostro se molestás a dirli que li havia costat o fé posá es vidres antés qu'es pobre mestre los hagués de fé posá.

¡Oh injusticias humanas!
¡N'heurian de fé tantas com cavalls verds hey há!

SANOLAPA

A darrera hora rebem aquest telégrama: «Fabricante «Ca'n Fortuñy» la Señora murmula cosas de mestres fábrica. Detalles setmana próxima. UN VIATJANT DE ALARÓ.»

DE BINISALEM

En motiu de celebrarsé sa festa dedicada a S. Jaume, Patró d'aquest poble, regresá un binisalemé procedent de París acompañat de dos cosins seus, també naturals y vecins d'aquí mateix, els quals han passat una temporada en aquella gran Capital.

S'enteraren de que se venia carn de bou, y un d'els quals aná a demená preus a una taula y li digueren: An b ós 3'50 ptas es k sense ós a 4'50 ptas. k y filet a 6 ptas k. Y es compradó extrenyat digué: ¡Uff! ¡uff! en país beligerant no está ni de molt tan cara.—¡Oh!—digué es carnice—Es que s'excedés ha d'ingresá an es fondos municipals.—Aixó ja no és lo mateix, y provehínsé sen aná amb unas seyas mes arrufades qu'un arissó.

Aquesta trinidad recorregué de día y es vespre es cafés «Ca'n Lladó» Ca'n Grás y altres els quals estaven molt animats en sos focs artificials, perque sa deya que ferjan una cosa may vista Cuánt amollaren sa darrera roda un emigrant d'aquells preguntá:—Aixó es tot?—Si—li contestá un.—Jo me crey n'

heurian amollades més — ¡Ah! Es que fehen un según pedido de Rodes marca «Carabassa» a Barcelona des tamañ des volants qu'están atracats a sa paret de «Sa Sebataria» y cuant redolaren cap a Mallorca xocaren amb sa torreta d'un submarino y s'incendiaren.—¡Ah! En aquest cás tenen rahó y si no te oscar póden tomá es pel milló que no l'han prés an es públic.

Un d'ets actes que més han comentat es és de sa cinta brodada per una «distinguida senyoreta» que segons digueren, es culpable d'es fet, sa mereix molt bé que li posin una corona de cabessas d'ays.

UN D'ES TRES

DE ALGAIDA

Ja fa cosa de tres o quatre anys que vaitx aná a Algaida per veure sa festa de San Jaume ja cansat de sentirle alabá.

No puc contá amb sa meua tosca plome sas marevillas que vaitx veura. Hey havia un gran cadafal que ni a Palma, ni a Barcelona n'han vist cap may. Sa plassa estave adornada en tant de gust que vaitx comprede que a Algaida hey havia homos de bon cap y de bossas fortas, que no los venia a mil pessetas en so gastá per sa festa. A més hey havia sa música de la Misericordi, focs artificials, cusiés, dimonis en fin una gran festassa qu'hem va deixá embebebat.

Jo que sempre havia duit en derré de torna ri per veure tal festa, enguañy qu'hastat bona anyada me vaitx desidí anari amb s'esperansa que també se farian cosas grosses, agaf una máquina de retretá per retretá es cadafal y sa plassa pero ¡oh sorpresa! cuánt vaitx arribá allá en lloc d'es gran cadafal amb sas mils de banderolas, trofeos y tants d'escuts sols hey havia un especi de taula de carnice grossa, adornada amb brancas de pi y quatre paperinas de mala mort.

¡Cuánt mudán ses cosas! — Y es cusiés qu, hem varen agradá tant ¡ahont son?, vaitx demaná jó, y hem contestaren: — ¡Tots tenen uys de poll y sedas y no póden ballá. A lo que jó vaitx contestá amb aquesta franca cansó perque la cantassen sas esperdenyeras.

¡Ay Algaida! ¡Vila noble!
amb molt de disgust te planc,
perque tots es teus progresos
son comparats an es cranc.

UN ESCALIVAT

DE MURO

Sa festa de San Jaume de Muro comensá amb una gran ravetla que per variá la feren a Sol post, casi a las fosques. Lo primé de tot comensá a fé renou sa música y venga renou y mes renou,.... desberetant es que dormían y destrempant una lloca qui cova ve a Mavó. Después «disparó de un descomunal castillo de humo o fuego» (que per noltros es igual) y en volé de renou? ¡Aquí sa lloca ja feya cac-ca-ra-que! Corregudas d'homos y de bicicletas y... ¡Ala petit! deya un concejal. ¡teves son sas esperdenyas! exclamava un altre. ¡ojo! ¡ojo! ¡ojo! arguía el Sent Tofol. Amb una paraula renou per llarc.

De s'adorno de sa plassa ¡ejem!, ja may s'ha vista tanta d'economía ¡En temps de guerra!...

¡Mirahu si heu havia d'essé gustós pes jóves qui bellaveñ que cuant alsaren es cap lletjiren an es papés retayats qu'adornaven sa plassa «Reparto de Consumos» com si no mos bastás senti es pregó del Sr Alcalde cada tres meses. Jo sé d'uns cuants que cuant hey veren perderen es trot. ¡Vajesenyo Alcalde que no hey ¡ja tant per tant. ¡que tanta economia! amb unas cuantas pessetas de papé vermey y groc tenia sa plassa arreglada y es conflicte arreglat, y no mos hi hagués ficats «papés fantasmas» ¡Vaje un batle!

Y passem a sa festa de l'ondemá. A las quatre des capvespre.... dos reals a la una .. dos a las dues. (encantant sas cadires de sa plassa) ¡qui hey diu mes? Dos reals a la una y dos a las dues. y es fredins? punt en boca Cuánt sentiren tans de reals s'estimaren mes seura en terra,

De sa festa de Sta. Ana per diró tot no direm res, pués creim més prudent no parlar né.

¡Senyó Alcalde! Un altre any vaji en cuidado qu'es joyes murés, no estám dispoits a que mos aixequi sa camia d'aquesta manera.

Y li basti per aquesta vegada.

Fora son y ets uys ben espolsats, sinó EN XERRIM farà lo que sap fé.

ESCOPETA

DE CAMPANET

Tristas pero tristissimas han resultat essé per un gran número de familias, sas festas de San Jaume pes motiu d'está arrelada entre noltros s'actual malaltía, ja qu'es pot di qu'a Campanet ha estat es poble de Mallorca ahont ha causat mortandat. Segons sa calcula n'han morts devés una cincuentena, assent casi tots d'una edat inferió a 16 anys.

No obstant aixó es nostro Ajuntament per no deixá perda de tot sa costum de sas festas civicas qu'annualment sa celebran an aquest poble p'oposá fé una mica de feste en sa música que no resulta assé més que quatre tocs de bombo, o sia una bullá p'ets atlots que es trobaven libres de s'epidemí.

Hey hagué diversos números entre aquestas sas corregudas.

Jo com que som molt fumadó y un campeón per corre (encara que m'estiga lleitx es diró) m'en vaitx aná decidit a guanyá es tabac y cuánt vaitx assé an es lloc de partida que vaitx demená permis an es Saitx me contestá diguentmé unas cuantas vegades qu'estaba compromés.

Havé sentit aixó y quedá fet una fiera v'assé tot n, y de sa mateixa rabiada m'en vaitx aná a jeure no volguent sebre res més de sa festa lo que m'heuré resultat tení s'agrippe. ¿Qu'hey troba en so tabac senyó Alcalde?

CORRESPONSAL

En vista de s'abus d'original en qu'aquesta setmana mos en vist, no hem pogut menos que reira molt d'original entr'aquest una poesia de Muro y un article de Buje.

Suplicam an ets nostros Corresponsals que no escriguen tant y que se limitiguen amb so tamañ d'es diari.

CHARADA

Si pretendes ser talento
Bien puedes adivinar
Dos, tres, cuatro, es instrumento
Muy útil al militar
Un nombre propio es el todo
Y la prima y cuarta igual,
Y la tres cuarta, cabal!
Combinalo a tu modo.

Sa solució an es número próxim.

—¿Que sap perqu'aquell dama sempre té cent pretendents?
—Per dú perfums etselents
fent una oló qu'embalsama.
—Y té una cara qu'enlluerna,
y d'hont sa surteix sabria?
—¡Hombre! De sa Perfumeria
que li diuen La Moderna.
Tenen de perfums, un mar
sabó que no ni há a la China.
polvos y llevó Ronqui na
Aigo de Colonia fina
y un Oli de Macassar.

A tot aixó y a mil cosas més las trobareu a sa perfumeria de s'Imprenta Moderna carré de sa Lluna, n° 27.—Sólle.

Tenda de mobles d'en GUIEM CALVO

Carré de sa Rectoria, 16 - SOLLER

Tallé de fusteria y mobles

Mobles de maderas sanas,
fabricats en tal Tallé
També fan de lo més bé
portas, somiers y persianas,
Heu fan tot de lo milló:
Baratura y perfecció.

SOLLER.—Tip. de Calatayud y Comp.